

РЕШЕНИЕ

№ 1971

гр. София, 17.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11093** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адвокат В. П. - САК, срещу Решение № 11037 от 24.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № ОК-13-780 от 10.05.2024 г. на РПЦ С.. С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Инвокирани са доводи, затова че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Игнориран е бил факта, че причината за напускане на страната по произход е свързана с наличието на заплаха за живота и сигурността, както и съществуващият двоен риск за мобилизиране във войсковите части- както от страна на правителствените сили, така и от страна на кюрдските бунтовници, владеещи голяма територия в провинцията Д. ез-Зор. Жалбоподателят твърди още, че направеният в обжалваното Решение извод за сигурността в района на Д. ез-Зор е в директно противоречие с цитирания от административния орган анализ на Агенцията а Европейския съюз в областта на убежището. Позовава се на практиката на СЕС. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. П., който поддържа депозираната жалба. Адвокат П. иска Съдът да отмени обжалваното решение на ДАБ. Счита, че в държавата по произход конфликтът не е приключил. След падането на режима на Б. А., ситуацията за доверителя му оставала също несигурна и изключително опасна. Счита, че ще отнеме много време докато се стабилизира обстановката в страната. Жалбоподателят, лично, споделя, че в С. живеят родителите му, жена му и трите им деца в с. Ал К.. Споделя, че поддържа връзка с тях по WhatsApp. Х. Алари и Ал К. са едно също. Сочи, че селото е на 20 км. Споделя, че през деня кюрдските сили управлявали града, а през нощта- опозицията упражнява властта. Заявява, че има желание жена му и децата му да дойдат в България. Не иска да става войник и да убива. Желает да живее тук, заедно с жена му и децата им.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради съображения в административния акт. Правилно е приложен материалният закон. Спазени са административно-производствените правила. Сочи, че от бежанската история е установено, че няма конкретни действия на преследване срещу жалбоподателя, не е имал проблеми с официалните сирийски власти, няма наличие на реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си по произход, поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отношение. В справката, предоставена от Дирекция „Международна дейност“ се констатирани данни за значително подобрене на обществено-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили. Националната коалиция на сирийските коалиционни опозиционни сили се ангажира да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № ОК-13-780 от 10.05.2024 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от А. А. А., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: женен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

По време на регистрацията по реда на ЗУБ в РПЦ-С., чужденецът е регистриран като сирийски гражданин със заявен постоянен адрес в С., с оглед на което за държава по произход по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се приема С.. На по-късен етап в административното производство, жалбоподателят е представил копие на ЛК № 15331504, издадена на 29.12.2010 г. от МВР, Сирийска арабска

република.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 70/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2405100002.

С писмо рег. № УП-23461/10.05.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. Вх. № М-9606 от 24.06.2024 г. директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 01.07.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23461, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че А. А. А. е напуснал страната си по произход на 25.04.2024 г. нелегално за Р.Турция, където е останал само 4-5 дена. Твърди, че е влязъл нелегално на 04.05.2024 г. в Република България.

По време на интервюто, търсецят международна закрила декларира, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрива с войната в държавата си по произход. Посочва, че има различни въоръжени фракции, които са искали да стане част от тях. Твърди, че не може да представи доказателства за отправените искания към него от въоръжените групировки да се присъедини към тях. Споделя, че в населеното място, в което е живял е под контрола на кюрдските сили и редовната армия няма достъп, поради което също не може да представи доказателства, че е издирван от служители на редовната армия. Предполага, че е търсен от тях, тъй като вече е навършил 18-годишна възраст и до момента не е отслужил задължителната в С. военна служба. Споделя, че не е длъжен да воюва за кауза, която не харесва, а и повечето от лицата, които са се явили в армията не се връщат. Твърди, че в обл. Д. А. постоянно има сблъсъци между редовната армия и кюрдите, като понякога се включват и различни въоръжени групировки.

Жалбоподателят споделя още, че е роден в [населено място], обл. Д. А. и е живял само в родното си село в държавата си по произход. Посочва, че има сключен религиозен брак с А. Д. А., с която имат три деца, които в момента живеят в обл. Д. А.. Заявил е, че не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на ЕС. За първи път подава молба за международна закрила.

По време на интервюто, търсецят международна закрила декларира, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не

е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

В хода на административното производство е приета и обсъдена в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № МД-02-3/15.10.2024 г. относно отношението на властите в С. спрямо млади мъже, неотслужили военна служба в завърнали се в родината. От нея става ясно, че в държавата по произход на сирийския гражданин всички мъже на възраст между 18 г. и 42 г. са длъжни да отбиват военна служба с продължителност между 18 и 21 месеца, в зависимост от степента на тяхното образование. След отбиването на военна служба мъжете могат да бъдат призовани за служба в резерва до навършване на 42-годишна възраст. Сирийските граждани, които пребивават в чужбина за една, две, три или четири години, вече могат да платят съответно 10 000, 9 000, 8 000 или 7 000 щатски долара, за да се освободят от военна служба. Лицата подлежащи на военна служба, които искат да платят таксата за освобождаване и „чието пребиваване е надвишило пет години след навършване на възрастта за набор в армията, ще бъдат глобени с 200 щатски долара за всяка година закъснение“. Необходимостта от резервисти е минимална, тъй като потребностите на армията на А. от войници е ниска, а режимът също така разчита на свързани милиции, които са по-ефективни и по-евтини. Според последни доклади укриващите се от военна служба лица са задържани основно на контролно-пропускателни пунктове, където се проверяват документите им за самоличност и военни книжки или при кандидатстване за служба в държавни институции.

Съгласно § 168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБОООН през 1992 г., е указано, че търсещият международна закрила може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си по произход, или ако има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване. В този смисъл, в оспореното решение е прието, че не са представени доказателства от чужденеца при провеждане на интервюто в тази насока.

Действително, жалбоподателят не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Жалбоподателят не е посочил наименование на въоръжени фракции, мястото, начина и период на действие на територията на обл. Д. А., където е живял. Изрично е заявил по време на интервюто, че не може да представи доказателства за отправените искания към него от въоръжените групировки да се присъдени към тях, като изявленията му са твърде противоречиви - първоначално заявил, че е издирван от официалната сирийска армия, за да отбие редовната си военна служба, а впоследствие твърди, че редовната армия, респективно режимът на А. няма достъп до населеното място, в което е живял, тъй като района е под контрола на кюрдските сили.

Съгласно приложените още по делото: Справка вх. № ЦУ-1624/12.07.2024 г. и № ЦУ-1841/ 23.08.2024 г. относно общото положение в С. и по конкретно обл. Д. А., административния орган е обосновал извод, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира 60 % от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски

зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично, но съществува риск за сигурността поради произволни арести, насилствени изчезвания и действащи безнаказано въоръжени и престъпни групи. Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси е изчислила, че към месец май 2022 г. населението на провинцията Д. А. е 1 096 528 жители. Населението на провинцията е съставено почти изцяло от сунитски араби, а демографската ѝ структура е описвана като силно племенна. През периода от 01.08.2022 г.-28.07.2023 г. в провинцията Д. А. е имало 1 089 инцидента със сигурността, регистрирани от ACLED, от които 588 са „битки“, 246 са „насилие с експлозивни/дистанционно насилие“, а 255 инцидента са определени като „насилие срещу цивилни“. През периода Сирийската мрежа за човешки права, е регистрирала 167 смъртни случая на цивилни в провинцията Д. А., докато през периода август-ноември 2023 г. същата организация е документирала 70 смъртни случая на цивилни лица. По отношение на връщанията на вътрешно разселени лица, Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси е регистрирала през 2022 г. приблизително 7 000 връщания на вътрешно разселени лица в Д. А.. През същия период не са регистрирани спонтанни връщания на вътрешно разселени лица от Д. А. в други провинции. През първите пет месеца на 2023 г. са регистрирани връщания на 83 вътрешно разселени лица в Д. А. и 11 връщания на лица от Д. А. в други провинции.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по справка с вх.№ Справка вх. № ЦУ-1624/12.07.2024 г. и № ЦУ-1841/ 23.08.2024 г., са обсъдена в мотивите на оспореното решение. Съществуващите спорадични инциденти водещи до насилие, не могат да се оценят като въоръжен конфликт и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Прието е, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата.

Обсъдено е и последното, най-актуално Ръководство за С. от 2024 г., изготвено от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, публикувано на 15.04.2024 г. Прието е, че фактът на напускане на С. сам по себе си обикновено не би довел до нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от преследване. Не са известни последствия от подаването на молба за убежище в чужбина и не е налична информация, че такива кандидати са били конкретно наказвани при завръщането си. Съобщава се, че завърналите се лица, които не са участвали в опозиционни дейности и са напуснали С. само поради войната, не са сблъскали с проблеми при завръщането си, освен ако някой в тяхно отсъствие не ги е докладвал на властите, твърдейки, че са участвали например в дейности, противопоставящи се на режима.

Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 и Решение от 20.01.2014 г. на СЕС по дело № С-285/12 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство,

административният орган е приел, че оразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С. и по-конкретно обл. Д. А., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплаха от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми с на територията на С..

Въз основа на данните в мотивите на оспореното решение органът е достигнал до извод, че спрямо сирийския гражданин няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял и е роден в обл. Д. А., той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. В тази връзка е прието, че предвид постоянното пребиваване на членовете на цялото му семейството /майка му, баща му, съпругата му, трите му деца, трима братя и четири сестри/ в обл. Д. А., може разумно да се очаква, че търсещият международна закрила ще се установи на територията на държавата си по произход.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество

или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основаните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

В съдебна заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка

протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденец език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденец в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или

срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не я заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал.

1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се обръща към сирийците и обещава да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с

“бунтовниците” за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.”, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ провеждат среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024г. САЩ обявяват, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници. На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключения относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на

унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят

сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г. От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за транзакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01.2025г. германският външен министър А. Бербок пътува до С. за едnodневна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия, периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да

изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въввлечен във военни действия, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат сметени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия в момента. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. ъщото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнесими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Неоснователни са и доводите по повод обсъдените насоки

от Наръчника на ВКБООН относно лицата дезертъори и нежелаещи да изпълнят задължението си за военна служба. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, доколкото от страна на молителя се изтъква страх да не бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията, която опасност по принцип съществува за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнормимо към предоставяне на международна закрила. Изложените съображения в ход по същество от адв. П. не се споделят от съда, в това число предвид обсъденото действията на ЕС и САЩ, изявленията на специалния пратеник на ООН за С.. Без всякакво съмнение подкрепата от международната общност за С. няма да бъде дадена, в случай, че след падането на режима на Б. А. се установява подобен режим, а твърдението на адвоката за установяване на режим на радикални ислямисти съдът приема за опровергано от специалния представител на ООН и подкрепата за него от страна на ЕС, обсъдено по-горе.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. В. В. П.-САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] (партер), срещу Решение № 11037 от 24.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

